

Scenariusz uroczystości z okazji rozpoczęcia roku szkolnego

Konferansjer 1:

Witamy serdecznie na uroczystym rozpoczęciu roku szkolnego 2015/2016 w Zespole Szkół w Siemiechowie

Prosimy wszystkich o powstanie

Baczność!

Poczet flagowy wprowadzić

Panie Dyrektorze melduję młodzież szkolną gotową do rozpoczęcia roku szkolnego

.....

Do hymnu państwowego!

(podkład

Po hymnie!

Spocznij!

Konferansjer 2:

Na dzisiejszej specjalnej akademii witamy Dyrektora szkoły, księdza Proboszcza Bogusława Cygana grono pedagogiczne, pracowników administracji i obsługi, rodziców, a szczególnie koleżanki i kolegów, dla których dzisiejsze spotkanie jest pierwszą uroczystością w naszej szkole.

Konferansjer 1:

Teraz prosimy Pana Dyrektora o zabranie głosu

.....

Konferansjer 2:

W naszej szkole pojawili się nowi uczniowie. W imieniu całej społeczności szkolnej witamy Was serdecznie i cieszymy się, że wstąpiliście w mury naszej szkoły aby się uczyć.

Chcę wam życzyć na początek, by nauka szła jak z płatka,
żeby było tyle piątek i

le pszczoł na polnych kwiatkach.

Żeby pochwał było tyle, ile szyszek w gęstym borze.

Żeby w szkole było milej, niż nad rzeką, niż nad morzem.

Długopisy, wieczne pióra niechaj piszą mądrze, ładnie

I niech skrzypią tak jak żuraw kiedy błąd się gdzieś zakradnie.

Konferansjer:

Pamiętajcie pierwszaki, że nie taki diabeł straszny, jak go malują i że każdy z nas był kiedyś w pierwszej klasie. Początki na pewno nie będą łatwe, ale wierzymy, że nasza szkoła stanie się waszą szkołą, a nauka w niej niech będzie dla was owocna i przyjemna.

Konferansjer:

Życzenia, samych piątek kierujemy szczególnie do uczniów klas trzecich, którzy w tym roku przystąpią do egzaminu gimnazjalnego. Oby okazał się dla was prosty, a ostatni rok w naszej szkole będzie nie tylko ciężką pracą, ale również przyjemnością i zabawą. Mamy nadzieję, że wszyscy będziecie kontynuować naukę w wymarzonych przez was szkołach średnich i będziecie mile wspominać lata spędzone w naszym gimnazjum.

Konferansjer:

Mamy nadzieję, że pozostali uczniowie też nie spoczną na laurach i będą brać aktywny udział w życiu szkoły, w konkursach, zawodach sportowych i Olimpiadach rozślawiając imię naszej szkoły na terenie powiatu, województwa a nawet kraju.

Konferansjer:

A wy drodzy nauczyciele? Dla was dzisiejszy dzień oznacza początek ciężkiego, pełnego pracy roku. Życzymy Wam by współpraca z nami, uczniami, układała się jak najlepiej.

Konferansjer:

Jednak zanim spiszemy plan lekcji na jutrzejszy, pierwszy dzień nauki, pożegnajmy wakacje i przywitajmy szkołę na wesoło.

Recytator: **WERONIKA**

To klops! Już po wakacjach

I lato już za nami.

Nie można go zatrzymać tęsknotą, ani łzami...

Znów budzik – stary zrzęda – obudzi Was o świcie,

Tornistry i plecaki książkami wypełnicie

I dzień za dniem popłynie.

I nogi opalone podrepczą znów do szkoły, choć wolą w inną stronę...

Ja wiem, że duża przerwa nie może Wam zastąpić boiska,

Lasu, piłki, rozgrzanej słońcem łąki.

Uczeń:

Lecz macie tu kolegów do zabawy i rozmowy –
W tym roku szkolnym przybędzie kilku nowych!
I będą też wycieczki. I szkolne przedstawienia!
To wszystko nie są chyba powody do zmartwienia?
A wkrótce nowe kapcie znów staną się za ciasne...
Czas w szkole szybko zleci!
- Jak zeszły rok?
- No jasne!

Piosenka

Konferansjer:

Wrzesień to miesiąc cudownego babiego lata, kwitnących wrzosów, dojrzewających kasztanów i spotkań z przyjaciółmi ze szkolnej ławy po wakacyjnej rozłące.

Konferansjer

Pierwszy września to także ważna data z innego względu. Tego dnia, w 1939 roku, atakiem hitlerowskich Niemiec na polską placówkę na Westerplatte rozpoczęła się II wojna światowa. Najstraszniejsza wojna w historii Polski i całego świata trwała 6 lat i pochłonęła ponad 50 milionów istnień ludzkich.

Konferansjer

Pamiętajmy jednak, że w tych ciężkich czasach polska młodzież nie przerwała nauki, chociaż groziła im za to kara śmierci. Jak mogła wyglądać nauka w Polsce po 1 września 1939 roku?

(Na scenie imitacja skromnego pokoju: stolik, krzesła, wieszak na płaszcze. Profesor wchodzi

do domu, włącza na gramofonie swoją ulubioną płytę z muzyką poważną i czeka na uczniów. Uczniowie po kolei wchodzi do domu rozglądając się wcześniej, czy nikt ich nie widzi. Witają się z profesorem i ze sobą nawzajem, rozmawiają, przeglądają prasę. Wszyscy siadają przy stole)

Profesor: **JAREK**

Nikt was nie widział, nie śledził?

Uczniowie:

Nie, wszystko w porządku

Profesor:(zwraca się do 2 ucznia) Tomek, usiądź przy oknie na czatach.

Uczeń 2

Dlaczego znowu ja? Też chcę posłuchać.

Profesor

Potem zrobimy zmianę.

(zwraca się do 1 ucznia) Julka, dlaczego nie było Ciebie wczoraj na lekcjach?

UCZENNICA: JULITA

Panie profesorze, łapanka była na Szerokiej. Nie mogłam się przedostać, a sam przecież profesor mówił, że...

Profesor

Tak, tak. Nie możecie ryzykować. Jak będzie niebezpiecznie to już lepiej zostańcie w domu. (po chwili przerwy) Zaczniemy lekcję. Jaki dzisiaj dzień?

Uczeń 2

wtorek, 1 września.

Profesor

No to mamy ważną rocznicę. Co się wydarzyło tego dnia w 1939 roku?

Uczeń 1

Dzień się nazywał „pierwszy września”. Dzieci jako że jesień była szły do szkoły. A Niemcy właśnie zrywali pasiaste polskie szlabany. I jakoby paznokiec gładzili cynfolię, tak czołgi zgładziły pułki ułanów.

Profesor

Bardzo dobrze. A kto bił się najdzielniej w pierwszych dniach września?

Uczeń 2

Kiedy się wypełniły dni
i przyszło zginąć latem
prosto do nieba czwórkami szli
żołnierze z Westerplatte. ..

A lato było piękne tego roku.

I tak śpiewali:

Ach, to nic,
że tak bolały rany,
bo jakże słodko teraz iść
na te niebiańskie polany.

Uczeń 2

... A na ziemi tego roku było tyle wrzosu na bukiety.
W Gdańsku staliśmy tak jak mur,
gwiżdżąc na szwabską armatę,
teraz wznosimy
się wśród chmur,
żołnierze z Westerplatte.

Profesor

Rzeczywiście, tak było. A co się działo potem?

Uczeń 3

Szli Niemcy... Zewsząd szli...

zaborczy, zbrojni, groźni, źli.
Z Pomorza, Śląska, Wschodnich Prus
pancerny szedł za wozem wóz.
Szli Niemcy...
Motor, gąsienica
pancerna, dawna moc
ze wszystkich stron, znienacka
a my?

piechota i konnica...
Szli Niemcy...
Szli Niemcy...
Szli Niemcy...

Uczeń przy oknie

Uwaga! Niemcy!

*(Uczniowie w pośpiechu chowają książki i pojedynczo opuszczają mieszkają
profesora rozglądając się czy nikt ich nie widzi. Po chwili wychodzi też profesor.
Muzyka cichnie)*

Konferansjer:

W wyniku hitlerowskiego terroru zamordowano w latach 1939 – 1945 ponad dwa miliony dzieci i młodzieży w wieku do 18 lat. Około 20 tysięcy okupant wywiózł z Polski w celach germanizacyjnych na obszary Trzeciej Rzeszy.

Konferansjer:

Druga wojna światowa zakończyła się w Europie **8 maja 1945 roku**. Niemcy zostały pokonane. Polscy żołnierze odbierali kapitulację nieprzyjaciela na jego własnej ziemi. Radość tych, którzy przeżyli była wielka. Towarzyszyły jej jednak ból i łzy po poległych, zmarłych i zamordowanych oraz obawa o zaginionych. O ofiarach poniesionych przez nasz kraj podczas najkrwawszej z wojen przypominają dziś **miejsca pamięci narodowej**.

Recytator: **ZUZIA**

Pamiętajcie
po wszystkie czasy w całym kraju
Pamiętajcie o tych, co powrotu nie mają
Pamiętajcie, nie płaczcie.

Zduście jęk w gardle na myśl o zbrodni

Pamięci tych co padli, bądźcie ich godni
Wieczyście godni.

Ludzie, dopóki serca jeszcze żywe
Zapamiętajcie, za jaką cenę zdobyto szczęśliwość
I dzieciom swoim opowiadajcie o nich by również pamiętały
Nieście marzenia przez lata, po kraju
I w rzeczywistość wcielajcie
Lecz o tych, co już powrotu nie mają
Zaklinam
Pamiętajcie!

Chwila ciszy....

Konferansjer:

Dziękując wszystkim za uwagę pamiętajmy, że człowiek wykształcony ma
zawsze w sobie bogactwo.....

Piosenka

Prosimy o powstanie

Baczność! Poczet flagowy wyprowadzić.

Spocznij.